

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagdagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Bvd-dragers niet altijd uiterlijk herkenbaar

Besmet met bvd-virus

Inmiddels alweer een ruime maand geleden belde een veehouder me op. Hij vertelde dat er tussen het jongvee twee dieren zaten die achterbleven in de groei. Het waren kalveren die vorig jaar met de koeien in de weide hadden gelopen. In het najaar bij opstallen waren ze gespeend. Bij verdere navraag bleek dat deze twee dieren in de winter nogal hadden gehoest. Nu was het tweetal erg dun op de mest. De veehouder wilde wat stoppoeders hebben om bij de zieke dieren in te geven. Ik overtuigde hem er echter van dat het verstandiger was om de runderen eerst even te laten onderzoeken.

In vergelijking met de groepsgenoten ging het inderdaad om twee achterblijvers. Daarvan had er eentje ernstige diarree met uitdrogingsverschijnselen. Het waren kalveren van eigen koeien. Verder koopt de veehouder om de twee jaar een dekstier aan. Het bedrijf doet niet mee aan gezondheidsprogramma's, dus nam ik van deze runderen mest en bloed af voor onderzoek.

De prognose voor het uitgedroogde rund was slecht. Na overleg met de veehouder besloot ik het dier te euthanaseren. Het mestonderzoek gaf een coccidiose-besmetting aan, maar uit het bloedmonster volgde bvd, zoals ik eigenlijk al vermoedde.

Als gevolg van dit resultaat hebben we van alle runderen op het bedrijf bloed getapt. Daaruit volgde nog één drager, waarvan uiterlijk niets te merken was.

Met een maand tussentijd volgde een tweede bloedcontrole

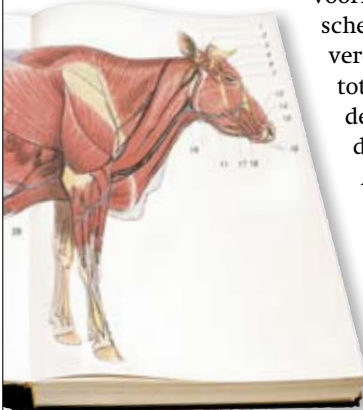
van de vermoedelijke bvd-dragers.

Hieruit kwam de bevestiging dat het wel degelijk om bvd-dragers of zogenaamde ipi-kalveren (zie kaderstuk De encyclopedie) ging. Beide dieren zijn afgevoerd. De andere zijn inmiddels gevaccineerd tegen bvd.

De encyclopedie **Bovine virale diarree**

Bovine virale diarree of kortweg bvd is een runderziekte die wereldwijd voorkomt en die de meeste economische schade in de rundveesector veroorzaakt. Het bvd-virus behoort tot de groep pestvirussen. Onder deze groep valt bijvoorbeeld ook de klassieke varkenspest.

Als het virus op een bedrijf binnenkomt waar de runderen geen antistoffen tegen bvd hebben, zie je veel problemen. Luchtweginfecties, diarree, abortus en een verminderde weerstand zijn een aantal symptomen.

Een ander en belangrijker gevolg van bvd-besmetting is dat het virus in de eerste 120 dagen van de dracht een embryo kan infecteren. Zo geeft het virus aanleiding tot een dragerkalf. Het immuunsysteem van de jonge vruchtjes herkent het virus dan nog niet als lichaamsvreemd en zo kan een kalf geboren worden met permanent bvd-virus in het lichaam. Deze levenslange bvd-dragers noemt men ook ipi-kalveren (immunotolerant-persistently infected).

Bij meer dan de helft van de dragers zie je afwijkingen, zoals trage groei (achterblijvers), schedelmisvormingen en ook oogafwijkingen. Bij enkele dragers valt uitwendig niks op. Het is dus gevaarlijk om die te laten rondlopen. Het beste is om de dragers op te sporen en de andere door vaccineren te beschermen. Voor bedrijven die niet gesloten zijn, is vaccineren eigenlijk de enige verzekering om bvd buiten de deur te houden.